

nostmi — nemá v ý s l o v n ě h o ustanovení, že v těchto přestupkových věcech rozhoduje v III. stoličce min. zeměd. Takovéto výslovné ustanovení není také obsaženo ani ve vl. nař. z 30. března 1921 č. 131 Sb., které bylo vydáno na základě §§ 11 a 18 cit. zák. č. 683 z r. 1920, ani v § 2 cit. zák. čl. 337 z r. 1920. Takovýto předpis nelze však vzhledem k svrchu zmíněnému obsahu § 1 uh. pol. tr. řádu shledávat ani v ustanovení § 18 cit. zák. č. 683 z r. 1920, kdež se stanoví, že provedením tohoto zákona pověřují se ministři zeměd., fin., obch. a pro zahr. obchod, ani v ustanovení článku IV. cit. nařízení č. 131 z r. 1921, v němž se stanoví, že toto nařízení provedou ministři svrchu jmenovaní. Ježto tedy v cit. zákoně č. 683 z r. 1920 není kompetence rozhodovati v III. stoličce ve věcech přestupků tohoto zákona v ý s l o v n ě přikázána min. zeměd., jest podle § 1 uh. pol. tr. řádu příslušným rozhodovati o těchto přestupcích v III. stoličce jedině ministr vnitra. Nař. rozhodnutí jest tedy aktem úřadu nepřislušného, tudíž aktem zmatečným, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4997.

Četnictvo. — Administrativní řízení: * Proti výroku zemského četnického velitelství o započtení určité doby do četnické pense je přípustno odvolání k min. vnitra.

(Nález ze dne 8. října 1925 č. 18.616).

V ě c: František R. v Ch. (adv. Dr. Vil. Glücklich z Tábora) proti ministerstvu vnitra o pensi.

V ý r o k: Pokud jde o započtení st-lový služby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916 pro výslužné, zrušuje se nař. rozhodnutí provady řízení; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-I byl zem. četn. velitelstvím v Praze přeložen dnem 1. listopadu 1923 na trvalý odpočinek, byv jako četnický strážmistr uznán superarbitrační komisí dne 6. září 1923 invalidním a ke každé službě nezpůsobilým, a žádal podáním z 12. listopadu 1923 žal. úřad o úpravu pense jednak započtením doby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916, kterou ztrávil ve službě u vojenského oddělení nosičů břenem v pol', jednak připočtením 10 roků z důvodu, že jeho neschopnost ke službě, způsobená poruchou pravého oka, nastala úrazem utrpěným ve službě v dubnu 1923, kdy st-I, pátraje dle rozkazu po krádeži dříví, byl šlehnut v noci v lese do oka větvičkou.

Nař. rozhodnutím nařídilo min. vnitra zem. četn. velitelství v Praze, aby o st-lově žádosti o započtení doby od 27. července 1913 do 10. dubna 1916 pro výměru výslužného konalo šetření a podle jeho výsledku učinilo samo, po případě v dohodě se zří-ím v Praze další opatření ve vlastním oboru působnosti a aby o tom vyrozumělo st-le s tím, že za vadu pravého oka nelze mu přiznati zvýšení odpočivných požitků, ježto nejsou splněny předpoklady § 7 zák. ze 4. července 1923 č. 153 Sb.

Po šetření dle tohoto nálezu konaném vyrozumělo zem. četn. velitelství výnosem z 21. března 1924 st-le, že dle cit. rozhodnutí min. vnitra

nemohlo být jeho žádosti o přiznání zvýšení odpočivných požitků následkem poruchy oka vyhověno, ježto tu nejsou splněny předpoklady § 7 cit. zák. a že započtení doby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916 do výslužného nelze st-li přiřknouti, jelikož byl dle kmenového listu presentován k činné službě jako vojín teprve dnem 15. dubna 1916.

O stížnosti do nař. rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost brojí proti oběma výrokům žal. úřadu.

1. Výrok o nezapočtení doby od 27. července 1914 do 10. dubna 1916 do pense není však, jak z n a ř. r o z h o d n u t í samého jde, výrokem žal. min., nýbrž výrokem zem. četn. velitelství v Praze, tedy výrokem, jenž podléhá instančnímu přezkoumání žal. úřadem, neboť v osobních záležitostech osob vojenských a četnických, jež jsou ve výslužbě, není — zejména je-li podkladem stížnosti hmotná stránka služebního poměru — instanční pořad žádnou platnou normou obmezen a pouhý nedostatek předpisu o tom, že opravný prostředek jest přípustěn, nelze pokládati za jeho vyloučení.

Z i n t i m á t u nař. rozhodnutí není však zřejmo, že by výrok tento byl výrokem zem. četn. velitelství, naopak presentuje se výrok ten dle stylisace intimátu jako výrok min. vnitra. Stylisací tou byl st-l sveden ke stížnosti do výroku, jenž není rozhodnutím konečným, tedy ke stížnosti dle § 5 zák. o ss nepřipustné. Stěžujíc takto straně hájení jejích práv, tvoří nesprávná intimace ta podstatnou vadu, k jejíž nápravě nezbývá než nař. rozhodnutí, jak bylo intimováno, ohledně tohoto výroku zrušiti dle § 6 zák. o ss. — — — —

Č. 4998.

Dávka z přírůstku hodnoty (Slovensko): Obecní zastupitelstvo není (za platnosti § 37 zákona č. 329/1921) příslušno, usnášeti se o vybírání dávky z přírůstku hodnoty a o pravidlech pro tuto dávku; stejně není župní úřad příslušný povolovati vybírání dávky a schvalovati usnesená pravidla.

(Nález ze dne 8. října 1925 č. 18.657).

Prejudikatura: Boh. 3950 adm.

Věc: Dr. Ignác S. v Ž. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dne 30. dubna 1923 přijal zastupitelský sbor města Ž. v souhlase s návrhem městské rady a finanční komise vzorná pravidla o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí v obvodě města Ž. s tím doplněním § 3 pravidel odst. 4 — že převody stavebních parcel uskutečněné na základě zák. z 25. ledna 1923 čís. 35 Sb. (zák. o stav. ruchu) ve smyslu ustanovení § 1 zák. z 30. března 1920 čís. 209 Sb. jsou od dávky z přírůstku hodnoty osvobozeny, a nařídil vybírání dávky té dnem potvrzení pravidel těch dozorcím úřadem; zároveň zmocnil městskou radu, aby na kompetentním místě podala žádost za snížení dávky o 50%. Odvolání nevzal župní úřad v úvahu, pravidla s platností od 24. srpna 1922 schválil a dovolil od toho dne vybírati dávku v území města Ž.